

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3062/05
01.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Звездане Лутовац, Михаила Рулића, Николе Станојевића и Слободна Дражића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против тужене ББ, са привременим боравком у __, чији је пуномоћник БА адвокат, ради измене одлуке о поверавању деце, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж. број 4715/05 од 08. 06. 2005. године, у седници одржаној 01. 02. 2006. године, донео је:

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж. број 4715/05 од 08. 06. 2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег општинског суда у Београду П број 21/02 од 08. 09. 2004. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се малолетне ММ. године и малолетна ММ1 повере на чување, васпитање и издржавање оцу – тужиоцу, те да се обавезе тужена да на име свог дела доприноса за издржавање малолетних ММ и ММ1 плаћа по 15% од месечних примања почев од 12. 12. 1997. године до 22. 06. 2001. године за свако дете, а од 22. 06. 2001. године па у будуће по 10% за свако дете од месечних примања тужене, док за то постоје законски разлози док и ова пресуда не буде измењена другом судском одлуком, на руке законског заступника оца – тужиоца, као и захтев тужиоца да се овом пресудом мења пресуда Првог општинског суда у Београду П 3750/93 од 19. 11. 1993. године у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке укинута је привремена мера одређена решењем овог суда П 3658/97-99 од 08. 04. 1999. године. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж. број 4715/05 од 08. 06. 2005. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Трећег општинског суда у Београду П број 21/02 од 08. 09. 2004. године у ставу првом, другом и трећем изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити битна повреда из тачке 14. тог члана, на коју тужилац ревизијом указује, јер нижестепене пресуде садрже јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама, који нису противуречни са записницима о датим исказима у поступку и прибављеним исправама, а у побијаној пресуди оцењени су жалбени наводи од одлучног значаја.

Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању пресудом Првог општинског суда у Београду П 7650/93 од 19. 11. 1993. године, разведен је брак парничних странака, а малолетне ММ1 и малолетна ММ, поверене су на чување и васпитање мајци – овде туженој, а отац је након развода виђао децу по уобичајеном моделу предложеном од стране Центра за социјални рад. Тужена се након развода са децом иселила из стана у коме је било последње заједничко пребивалиште странака, да живи код својих родитеља у недостатку решеног стамбеног питања, а против тужиоца је водила спор за сметање поседа стана у Улици 29. новембра 32 (у коме тужилац живи све време). Тужилац је __. године засновао нову брачну заједницу у којој је __. године рођен малолетни ММ3, а __. године је дао сагласност туженој да се са децом исели у __, али до иселења није дошло. Она је __. године добила посао у __ (у Фабрици "__") и у августу месецу са децом напустила нашу земљу и настанила се у __ где и сада живе. Из изведених доказа утврђено је, да је тужилац знао за ту чињеницу и да је деци исписао бројеве телефона како би га звала из __. Али је потом преко Центра за социјални рад и Станице милиције исходио забрану за њихово напуштање земље. Тужена је са децом у међувремену већ напустила земљу. У поступку је даље утврђено да тужена у __ остварује примања која њој и деци омогућавају да живе у четворособном стану, да свако дете има своју собу, да деца похађају низ ваннаставних активности (музичка школа, драма), баве се спортовима (пливање, тенис, рукомет) и потпуно су савладали дански језик (течно га говоре и пишу), а одлични су ђаци. Тужилац је власник тројпособног стана у __ у коме живи са супругом и малолетним сином, у коме

даци. Тужилац је власник трипособног стана у ___ у коме живи са супругом и малолетним сином, у коме би малолетне ММ и ММ1 имале своју собу. Мишљење Градског центра за социјални рад - Одељење Стари Град о потреби да се одлука о додели деце измени, заснована је на чињеници прекида контакта малолетне деце са оцем, а наведено мишљење дато је на основу оствареног контакта са тужиоцем (јер је тужена имала боравиште у иностранству, а у присуству привремене мере којом је тужена 1999. године обавезана да децу преда тужиоцу, ни она ни деца од тада нису долазиле у нашу земљу, до момента када је саслушана у својству странке).

На утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили постављени захтев за измену одлуке о поверавању малолетне деце, налазећи да за то нису испуњени потребни услови прописани одредбом члана 125. Закона о браку и породичним односима РС ("Службени гласник РС" бр. 29/01).

Према члану 125. став 4. Закона о браку и породичним односима на захтев једног родитеља суд може изменити одлуку о чувању и васпитавању деце ако то захтевају промењене прилике. Према члану 130. тог Закона, као и члану 3. став 1. Конвенције Уједињених нација о првима детета, коју је наша земља ратификовала ("Службени лист СФРЈ" - Међународни уговори број 15/90 и "Службени лист СРЈ" - Међународни уговори број 4/96) о испуњености услова за измену одлуке о поверавању деце, као и о другим правима деце, одлучује се првенствено према интересима деце.

За измену одлуке о поверавању деце неопходно је да су испуњена два услова: да су промењене прилике од доношења одлуке чија се измена захтева и да је због тих промењених прилика у интересу деце да се та одлука измени.

Приликом доношења оспорене одлуке, нижестепени судови су испитавши све околности објективне природе (економске, стамбене и имовинске услове), као и околности субјективног значаја (деца женског пола у периоду пред адолесценције старости од 14. и 15. година у коме је присуство мајке од великог значаја за њихов даљи правилан емоционални и психички развој), руководећи се у првом реду интересима малолетне ММ и ММ1, правилно одлучили да је у њиховом интересу да остану поверене на бригу, старање и васпитање управо овде туженој као мајци. У прилог таквом закључку иде и чињеница, да се ради о деци која већ 8 година живе у средини на коју су потпуно адаптирана, као и на услове становања и окружење (о чему сведочи чињеница да се ради о одличним ђацима, успешним и у школским и у ваншколским активностима).

Неосновани су наводи ревизије да нижестепени судови нису ценили мишљење Градског центра за социјални рад - Одељење Стари Град од 20. 07. 2000. и 28. 06. 2004. године. Наиме, судови су ценили наведено мишљење стручног тима овог Центра, имајући у виду да је оно дато на основу контакта оствареног само са тужиоцем, а да је препорука Центра о потреби да се одлука о додели деце измени заснована на чињеници да је дошло до потпуног прекида контакта малолетне деце са оцем. Али то не може бити круцијални разлог за измену одлуке о додели деце, утолико пре што се кривица због прекида контакта не може приписати само туженој, већ и тужиоцу који је могао да покуша да оствари контакт са својом децом преко Конзулата, што он у протеклим годинама није учинио.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије, али је нашао да су без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари.

На основу члана 393. раније важећег ЗПП, који се у конкретном случају примењује на основу члана 491. став 4. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа-судија

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

МЗ